

§ 7.

Overtrædelse af de i Medfør af denne Lov givne Bestemmelser straffes med Bøder fra 100 til 10 000 Kr., hvorhos den ved Overtrædelse af en af Ministeren truffen Bestemmelse om en passende Avance indvundne Fortjeneste bliver at indbetale til Statskassen.

Undlader nogen at indsende de i Medfør af denne Lov krævede Oplysninger, kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart under en daglig eller ugentlig Bøde, der kan inddrives ved Udpantning, paalægge de forsømmelige at opfylde deres Pligt. Spørgsmaalet om et givet Paalægs Berettigelse kan af de paagældende søges afgjort ved Domstolene.

Afgivelse af bevidst urigtige Oplysninger, skriftlige eller mundtlige, straffes efter Straffelovens § 155.

§ 8.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under de vanskelige økonomiske Forhold efter Krigens Afslutning kom Spørgsmaalet om en Priskontrol ret ofte i Forgrunden. Fra Forbrugernes Side lød hyppige Klager over de høje Detailpriser, og baade Erhvervene selv og den daværende Regering tog Sagen op til Overvejelse. Paa et Møde i København den 22. September 1921, hvortil var indvarslet af Centralforeningen af Restauratør-, Hotelvært- og Beværterforeningen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, Grosserer-Societetets Komité, Haandværkerforeningen i København, Husmoderforeningen, Industriraaraadet og Provinshandelskammeret, blev der nedsat en Pris-Kontrol-Komité, bestaaende af Repræsentanter for de indbydende Foreninger. Komiteens Opgave var dels at modtage og undersøge Klager over, at Publikum med Hensyn til Priserne for almindelige Forbrugsartikler udbyttes, hvad enten dette antages at finde Sted gennem effektive Prisoverenskomster mellem Erhvervene eller gennem stiltiende Aftaler, dels paa eget Initiativ at optage til Drøftelse og Undersøgelse her henhørende Prisforhold. Komiteen skulde skaffe sig sine Oplysninger ved Henvendelser til den interesserede Organisation eller Erhvervets en-

kelte Udøvere. Førte en Henstilling fra Komiteen om en Ændring af Priserne ikke til et rimeligt Resultat, kunde den bringe sit Skøn frem gennem en offentlig Udtalelse.

Sideløbende med Komiteens Arbejde, der afsluttedes med Udgangen af 1922, efter at der var behandlet ca. 135 Sager, lod den daværende Indenrigsminister foretage en Del Undersøgelser om Detailpriser for en Række Livsfornødenheder, ligesom det er bekendt, at den daværende Regering havde et Lovforslag om Modarbejdelse af Prisaftaler under Overvejelse og Udarbejdelse, hvilket Forslag dog ikke naaede at blive fremsat for Rigsdagen.

Den i Nationalbanken i Juli—Oktober 1923 stedfundne Valutakonference fremhævede i sin den 24. Oktober 1923 fremsatte Udtalelse, at det er en nødvendig Opgave at hindre, at private Erhvervsorganisationer eller andre Sammenslutninger kunstig holder Prisniveauet oppe, ligesom man bør have Opmærksomheden henvendt paa, hvorvidt det ved offentlige Undersøgelser og eventuelt ved Kontrol kan hindres, at Prisniveauet holdes kunstigt oppe. Denne Udtalelse blev under Forhandlingerne om Forslag til Lov om Oprettelse af en Kursegaliseringssfond omtalt af den daværende Stats- og Finansminister, der udtalte, at Regeringen var villig til at tage Spørgsmaalet om en Lovgivning mod pri-